

Слава храма Светог Николе у Косову Пољу

На празник Светог Николе у дворишту истоимене цркве у Косову Пољу орило се коло и чула се песма. Први пут после двадесет година. У албанском окружењу, под присмотром косовске полиције окупили су се Срби, неколицина оних који и даље живе у овом градићу, али и њихове комшије и пријатељи из суседних села.

Храм Светог Николе у Косову Пољу испунили су верници. Литургију су служили липљански парох Срђан Станковић и намесник те цркве отац Никола Даргићевић. Пуна црква, музика и граја у дворишту нису уобичајени за ову богомољу, на шта присутне опомиње и отац Срђан.

-На првом месту нека је света Литургија, на првом месту нека је наш однос захвалности према Богу. Литургија је наша заједничка молитва којом изражавамо нашу захвалност Богу. Тако и ви једни друге подржавајте, погурајте онога коме треба мало, Бог неће да нам суди што ми нисмо учинили нека велика дела, Бог ће да нас пита да ли смо учинили мале, свакодневне и ситне ствари, казао је свештеник у беседи.

Домаћин славе је Ђорђе Лакушић, некадашњи Косовопољац. Срећан је што је данас овде, али и забринут због неслободе и понижења у којем живе преостали Срби. Каже да врло мало препознање из свог места одрастања.

-„Видим људе који су забринуте, људе који носе неки терет на леђима, људи су на сваком кораку понижени и то је нешто са чим се боримо двадесет година. Јуче и данас ја сам имао двадесет позива полиције, као да смо ми овде нека огромна опасност која је претила нашим комшијама, то што смо ми требали данас да дођемо овде на сабор наш и нашу славу. Заиста сам кроз тај разговор са њима осећао сам страхан притисак и малтене неку врло ружну поруку. Међутим, то нас није, као ни много пута до сада нити спречавало, нити може да нас спречи.

Лакушић је у Косово Поље довео и играче из Културно-уметничког друштва Копаоник. Они су игром и песмом изазвали много емоција.

-Ја сам успео да направим лепе игре и ношње одавде из нашег Косова Поља. Тако да полако убризгавамо неку силину, неку снагу да јачамо и да се враћамо и да тај страх и ово понижење које свакодневно доживљавамо издржимо, каже Лакушић.

На празнике је у своју цркву дошла и Маја Галић са породицом. Иако живе окружени Албанцима, Галићи покушавају да створе нормалне услове за своје троје деце, а о својим комшијама имају само лепе речи.

-Можда би постојала могућност и да се одселимо али смо емотивно везани за Косово Поље и зато смо и овде. Свекар и свекрва су пре четрдесет година направили кућу и немају намеру да се селе а ми смо њихова подршка. Тренутно имамо комшије које су се доселиле из Београда, имају децу сличног узраста као и наша. Они су свакодневно на улици, играју фудбал, одбојку, друже се. Моја деца доста причају албански, знају више од мене, њихова деца такође причају српски, каже Маја.

Владимир Вукадиновић се са осамдесетогодишњом мајком и болесном сестром вратио у Косово Поље после двадесет година. Некада запаљена и порушена кућа у близини железничке станице сада је обновљена уз помоћ Министарства за повратак и УНХЦР-а.

Црква Светог Николе живи захваљући свештенству. Недељне и празничне Литургије служи парох Никола који са својом породицом живи у парохиском дому. И он, као и мештанин Кузмина Далибор Стојковић разочарани су што у

храм не долази више верника.

-Покушавамо да вратимо Косову Пољу оно што је некад било када је овде био отац Радивоје Панић заједно са његовим мештанима који су увек имали и песму и игру и где је било доста фолклора. Покушавамо да вратимо то, да се људи поново окупе око свог храма, каже отац Никола.

-Кад дођем, овде су некад само два човека, некад један, некад нема никог, али шта да радимо морамо тако да живимо. Веома мало људи је остало да живи у Косову Пољу, а и то су углавном старији који више немају ни снаге да долазе, објашњава Далибор Стојковић из Кузмина.

Двориште цркве испуњено музиком и колом остављамо, како би посетили још једну цркву која данас слави. Ову цркву данас обезбеђују припадници Косовске полиције, а осталим данима свештеничка породица Дагићевић.

spc.rs